<u>અસ્વીકરણ</u>: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

<u>DISCLAIMER</u>: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==

અમદાવાદ સ્થિત ગુજરાતની વડી અદાલતમાં

પ્રથમ અપીલ ક્રમાંક ૩૮૨૬/૨૦૦૭

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એમ.આર. શાહ સહી/-
અને
માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જી.બી. શાહ સહી/-

==

૧.	શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને આ ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે?	હા
૨.	રિપોર્ટરને મોકલવાનું કે નહીં ?	હા
૩.	શું માનનીય ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા ઇચ્છે છે ?	ના
૪.	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણ, ૧૯૫૦ ના અર્થઘટન બાબતે અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ બાબતે કાયદાનો કોઈ મહત્ત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન સમાવિષ્ટ છે?	ના
૫.	શું તે દીવાની ન્યાયાધીશને પરિપત્રિત કરવાનું છે ?	ના

==

ભારતીબેન હિમતલાલ જોધાણી અને ૧....અપીલકર્તા(ઓ)
વિરુદ્ધ
સાઇજીભાઈ માલજીભાઈ દેસાઈ અને ૧....સામાવાળા(ઓ)

==

ઉપસ્થિતિ:
અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧-૨ તરફે વકીલ શ્રી સંદિપ સી. શાહ

સામાવાળા(ઓ) નં. ૨ તરફે વકીલ શ્રી ઋતુરાજ એમ. મીણા
સામાવાળા(ઓ) નં. ૧ તરફે રૂલની બજવણી કરાઇ
==

કોરમ: **માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એમ.આર. શાહ**
અને
માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જી.બી. શાહ

તારીખ : ૧૯/૦૨/૨૦૧૫

મૌખિક ચુકાદો
(માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એમ.આર. શાહ દ્વારા)

[૧.૦] વિવાદિત ચુકાદા અને વળતરના ફરમાનથી, જે વિદ્વાન મોટર અકસ્માત દાવા પંચ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ છે, તેનાથી પોતાને વ્યથિત અને અસંતોષિત અનુભવીને (ઑક્સી.), અમદાવાદ (આગળ જઇને જેને "ટ્રિબ્યુનલ" તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) તારીખવાળી ૧૨.૦૫.૨૦૦૬ના રોજ મોટર અકસ્માત દાવા અરજી ક્રમાંક ૯૭૪/૨૦૦૨માં આપવામાં આવેલ આદેશ દ્વારા, જેમાં વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલએ ઉક્ત દાવા અરજીનો આંશિક સ્વીકાર કર્યો છે અને અવસાન પામેલ હિંમતલાલ ભાઈચંદ જોધાણીના મૃત્યુ બદલ વિવિધ મથાળાઓ હેઠળ વળતરરૂપે મૂળ દાવેદારોને કુલ રૂપિયા ૫,૦૩,૦૦૦/ની રકમ ફાળવી છે, તે મુજબ અહીંના અપીલકર્તાઓ – મૂળ દાવેદારોએ વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા ફાળવવામાં આવેલ વળતરની રકમમાં વધારો કરાવવા માટે આ વર્તમાન પ્રથમ અપીલ દાખલ કરી છે.

[૨.૦] કે, ૦૭.૧૨.૨૦૦૨ના રોજ બનેલા વાહન અકસ્માતમાં, તે સમય દરમિયાન પોતાના સ્કૂટર પર રહેલ મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિનું અવસાન અકસ્માતમાં સંકળાયેલા મેટાડોરના ચાલક એવા મૂળ સામાવાળા નં.૧ની બેદરકાર અને બેફામ વાહનચાલનને કારણે થયું હતું. તેથી, મૂળ દાવેદારોએ મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિના અવસાન બદલ વિવિધ મથાળાઓ હેઠળ વળતરરૂપે રૂપિયા ૨૨,૪૦,૦૦૦/– ની માંગણી સાથે માનનીય પંચ સમક્ષ દાવા અરજી દાખલ કરી હતી. મૂળ દાવેદારો તરફથી એવો મામલો રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો કે અકસ્માતમાં સંકળાયેલા મેટાડોરનો ચાલક બેફામ અને બેદરકાર હતો અને તેણે તે સમય દરમિયાન મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિ દ્વારા હંકારવામાં આવતા સ્કૂટરને અથડામણ કરી હતી, જેના પરિણામે મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિને ગંભીર ઇજાઓ પહોંચી હતી અને ત્યારબાદ તે ઈજાઓને વશ થઈ ગયો હતો. મૂળ દાવેદારો તરફથી એવો પણ મામલો રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો કે અકસ્માતના સમયે મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિની ઉંમર ૬૦ વર્ષ હતી, તે ૧૯૬૮થી એમ.બી.બી.એસ. પદવીધર ડૉક્ટર હતો અને તેણે મહેસાણા તથા અમદાવાદની વિવિધ હોસ્પિટલોમાં મેડિકલ ઓફિસર તરીકે સેવા આપી હતી. મૂળ દાવેદારો તરફથી એવો પણ મામલો રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો કે વર્ષ ૧૯૭૬માં મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિ પોતાના નિવાસસ્થાને ક્લિનિક ચલાવતો હતો અને ત્યારબાદ ૧૯૯૫–૯૬માં તે જીવરાજ મહેતા હોસ્પિટલમાં મેડિકલ ઓફિસર તરીકે ફરજ બજાવતો હતો; ૧૯૯૬થી ૨૦૦૦ દરમ્યાન ઠાકરશી ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટમાં તથા અમદાવાદની એસ.એ.એલ. હોસ્પિટલમાં ફરજ બજાવતો હતો અને અમદાવાદની

એસ.એ.એલ. હોસ્પિટલમાં મેડિકલ ઓફિસર તરીકે ફરજ બજાવતા તે રૂપિયા ૧૦,૦૦૦/– કમાતો હતો. મૂળ દાવેદારો તરફથી એવો પણ મામલો રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો કે અંતે મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિ ૦૮.૦૮.૨૦૦૨થી ચંદ્રાલા જાહેર હોસ્પિટલમાં મેડિકલ ઓફિસર તરીકે ફરજ બજાવતો હતો અને તેને પગારરૂપે રૂ.૧૪,૦૦૦/ પ્રતિ માસ. મૂળ દાવેદારો તરફથી એવો પણ દાવો કરવામાં આવ્યો હતો કે જ્યારે જ્યારે મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિ રજા પર ઘરે આવતો, ત્યારે પોતાના નિવાસસ્થાને દવાખાનું ચલાવીને તે રૂ.૪,૦૦૦/ પ્રતિ માસ કમાતો હતો. તેથી, મૂળ દાવેદારો તરફથી એવો દાવો કરવામાં આવ્યો હતો કે અકસ્માતના સમયે મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિની આવક રૂ.૧૮,૦૦૦/ પ્રતિ માસ હતી.

[૨.૧] કે દાવા અરજીનો વિરોધ મૂળ સામાવાળા ક્રમાંક ૧ – સંડોવાયેલ મેટાડોરના ચાલકે આંક ૧૬ પર રજૂ કરેલા લેખિત જવાબ દ્વારા કર્યો હતો. દાવા અરજીનો વિરોધ અકસ્માતમાં સંડોવાયેલ મેટાડોરની મૂળ સામાવાળા ક્રમાંક ૨ – વીમા કંપનીએ પણ આંક ૧૧ પર લેખિત જવાબ દાખલ કરીને કર્યો હતો. કે વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલએ આંક ૨૪ પર મુદ્દાઓ ઘડ્યા હતા.

[૨.૨] કે મૂળ દાવેદારોએ અકસ્માતના સમયે અવસાન પામનારની આવક સાબિત કરવા તેમજ અકસ્માતમાં સંકળાયેલા વાહનના ચાલક એવા મૂળ

સામાવાળા ક્રમાંક ૧ ની બેદરકારી સાબિત કરવા માટે નીચે મુજબના મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાઓ રજૂ કર્યા.

<u>મૌખિક પુરાવો</u>

ક્રમ સંખ્યા	પુરાવાની વિગતો	આંક ક્રમાંક
૧.	ભારતીબેન વિધવા હિંમતલાલ જોધાણી – મૂળ દાવેદાર ક્રમાંક ૧ – મૃત્યુ પામેલના વિધવા	૨૫
૨.	રાકેશ મણિલાલ કોષ્ટી – અકસ્માતનો પ્રત્યક્ષદર્શી સાક્ષી	૩૫
૩.	રાજેશ મગનભાઈ પટેલ દ્વારા આવક સાબિત કરવા – પટેલ કચરાભાઈ છગનલાલ ટ્રસ્ટ, ચંદ્રાલાના વ્યવસ્થાપક	૩૬

<u>દસ્તાવેજી પુરાવો</u>

ક્રમાંક.	દસ્તાવેજી પુરાવાની વિગતો	આંક ક્રમાંક.
૧.	એફ.આઈ.આર.ની નકલ	૨૯
૨.	અકસ્મતના સ્થળના પંચનામાની નકલ	૩૦
૩.	મૃતકનું એમ.બી.બી.એસ. પ્રમાણપત્રની નકલ	૩૧
૪.	શાળા છોડ્યાનું પ્રમાણપત્ર	૩૨
૫.	પી.એમ. અહેવાલ અને મૃતદેહ તપાસ પંચનામું	૪૮
૬.	પટેલ કચરાભાઈ છગનલાલ ટ્રસ્ટ દ્વારા ટ્રસ્ટ સંચાલિત હોસ્પિટલમાં મૃતકને તબીબી અધિકારી તરીકે નિયુક્ત કરવાનો ઠરાવ અને વેતન રજીસ્ટરો	૩૯ થી ૪૪

કે પુરાવાની મૂળવણી કરતાં વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલએ નોંધ્યું હતું કે અકસ્માતમાં સંડોવાયેલ મેટાડોરનો મૂળ સામાવાળા નં. ૧ – ચાલક એકમાત્ર બેદરકાર હતો. અકસ્માતમાં સંડોવાયેલ મેટાડોરના મૂળ સામાવાળા નં. ૧ –

ચાલકને જવાબદાર ઠેરવતો વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલનો નોંધાયેલ નિષ્કર્ષ કોઈપણ મૂળ સામાવાળા દ્વારા પડકારવામાં આવ્યો નથી.

[૨.૩] પુરાવાની મૂલવણી કરતાં અને નોંધપોથી પરના દસ્તાવેજી પુરાવાને ધ્યાનમાં લેતાં વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલે અકસ્માતના સમયે મૃત્યુ પામેલાની આવક પ્રતિ માસ રૂ.૮૦૦૦/- (ચોખ્ખી) ગણવી હતી અને આવકમાં ભવિષ્યમાં વધારો થવા પાત્ર હોય તે માટે તેમાં વધુ ૫૦% ઉમેરતાં વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલે સંભાવિત આવક પ્રતિ માસ રૂ.૧૨,૦૦૦/- ગણાવી હતી અને મૃત્યુ પામેલાના વ્યક્તિગત ખર્ચા બાબતે ૧/૩ ભાગ કપાત કરીને તથા ૫ નો ગુણક લાગુ કરીને વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલે આશ્રિતતા હાનિ માટે રૂ.૪,૮૦,૦૦૦/- નક્કી કરીને મંજૂર કર્યા હતા અને સ્નેહ તથા લાગણીના નુકસાનના મથાળે વધુ રૂ.૧૦,૦૦૦/- તથા સહભાગિતાના નુકસાનના મથાળે રૂ.૧૦,૦૦૦/- અને અંત્યેષ્ટિ ખર્ચ બાબતે વધુ રૂ.૩,૦૦૦/- મંજૂર કરીને આક્ષેપિત ચુકાદા અને વળતર ફટકારાથી અરજીની તારીખથી રકમની વસૂલાત થાય ત્યાં સુધી વાર્ષિક ૭.૫% વ્યાજ સાથે કુલ રૂ.૫,૦૩,૦૦૦/- ની રકમ મંજૂર કરવામાં આવી હતી.

[૨.૪] વિવાદિત ચુકાદા અને વળતરના આદેશથી, જે માનનીય અધિકરણે પસાર કર્યો છે, અસંતોષ અને વ્યથા અનુભવીને, અત્રેનાં અપીલકર્તાઓ – મૂળ દાવેદારોએ માનનીય અધિકરણ દ્વારા આપવામાં આવેલા વળતરમાં વધારો કરાવવા હેતુસર હાલની અપીલ દાખલ કરી છે.

[૩.૦] અત્રેના અપીલકર્તાઓ – મૂળ દાવેદારો તરફથી હાજર વિદ્વાન વકીલ શ્રી સંદીપ શાહે જોરદાર રીતે રજૂઆત કરી છે કે વિદ્વાન અધિકરણે નિર્ભરતા ગુમાવવાના મથાળા હેઠળ રૂા. ૪,૮૦,૦૦૦/– મંજૂર કરીને મહત્ત્વપૂર્ણ ભૂલ કરી છે. રજૂ કરવામાં આવે છે કે નિર્ભરતા ગુમાવવાનું મૂલવતાં વિદ્વાન અધિકરણે અકસ્માતના સમયે મૃતકની માસિક આવક રૂા. ૮,૦૦૦/– ગણવામાં મહત્ત્વપૂર્ણ ભૂલ કરી છે. વધુમાં એવું રજૂ કરવામાં આવે છે કે દસ્તાવેજી પુરાવા, વિશેષ કરીને આંક ૩૯ થી ૪૪ સુધીના દસ્તાવેજી પુરાવા, આંક ૩૬ પર તપાસવામાં આવેલા સાક્ષીઓના નિવેદનો, તેમજ મૃતકની વિધવા એવા મૂળ દાવેદાર ક્રમાંક ૧નું આંક ૨૫ પર નોંધાયેલ નિવેદન ધ્યાનમાં લેતાં, અને જ્યારે નોંધપાત્ર રીતે અભિલેખ પર એવું આવેલું છે કે અકસ્માતના સમયે ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ, ચંદ્રાલામાંથી મૃતકની માસિક આવક રૂા. ૧૪,૦૦૦/– હતી, ત્યારે વિદ્વાન અધિકરણે મૃતકની માસિક આવક રૂા. ૮,૦૦૦/– ગણવામાં મહત્ત્વપૂર્ણ ભૂલ કરી છે. રજૂ કરવામાં આવે છે કે વિદ્વાન અધિકરણે અકસ્માતના સમયે મૃતકની માસિક આવક રૂા. ૧૪,૦૦૦/– ગણવી જોઇતી હતી અને તે અનુસારે નિર્ભરતાનું આકલન / નિર્ધારણ કરવું જોઇતું હતું.

[૩.૧] મૂળ દાવેદારો વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી સંદીપ શાહ દ્વારા વધુમાં રજૂ કરવામાં આવે છે કે આધાર નિર્ભરતાના નુકસાનના મથાળામાં વળતર આપતી વખતે વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલએ ૫ નો ગુણક લાગુ કરીને મહત્ત્વની ભૂલ કરી છે. રજૂ કરવામાં આવે છે કે સન્માન્ય સર્વોચ્ચ અદાલતે સરલા વર્મા અને અન્ય

વિ. દિલ્હી ટ્રાન્સપોર્ટ કોર્પોરેશન અને અન્યના કેસમાં (૨૦૦૯) ૬ એસ.સી.સી. ૧૨૬ માં અહેવાલિત નિર્ણય મુજબ, અને અકસ્માત સમયે મૃત્યુ પામનારની ઉંમર ૬૦ વર્ષ હતી, તેથી વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલએ ૯ નો ગુણક લાગુ કરવો જોઈએ હતો. મૂળ દાવેદારો તરફથી હાજર થયેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ દ્વારા વધુમાં રજૂ કરવામાં આવે છે કે વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલએ પણ પ્રેમ અને સ્નેહના નુકસાનના મથાળા હેઠળ માત્ર રૂા.૧૦,૦૦૦/ અને સહજીવનસંગાથના નુકસાનના મથાળા હેઠળ રૂા.૧૦,૦૦૦/ ફાળવીને મહત્વપૂર્ણ ભૂલ કરી છે. રજૂ કરવામાં આવે છે કે વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલએ ઓછામાં ઓછા રૂા.૫૦,૦૦૦/ પ્રેમ અને સ્નેહના નુકસાન, સહજીવનસંગાથના નુકસાન વગેરે, એટલે કે પરંપરાગત મથાળાઓ હેઠળ ફાળવવા જોઈએ હતા.

ઉપરોક્ત રજૂઆતો કરતા, વિનંતી કરવામાં આવે છે કે વર્તમાન અપીલને ઉપરોક્ત હદ સુધી મંજૂર કરવામાં આવે અને વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા પસાર કરાયેલ આક્ષેપિત ચુકાદો અને પુરસ્કારને સુધારવામાં આવે.

[૪.૦] વર્તમાન અપીલનો વિરોધ અકસ્માતમાં સંકળાયેલા મેટાડોરની વીમા કંપની તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી ઋતુરાજ મીના દ્વારા કરવામાં આવ્યો છે.

એવું રજૂ કરવામાં આવે છે કે કેસની હકીકતો અને પરિસ્થિતિઓમાં માનનીય ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા નિર્ભરતા નુકસાન બદલ રૂા.૪,૮૦,૦૦૦/ આપતાં કોઈ ભૂલ કરવામાં આવી નથી. એવું રજૂ કરવામાં આવે છે કે અકસ્માતના સમયે

મૃત્યુ પામનારની આવક સાબિત કરવા માટે દાવેદારો દ્વારા આવકવેરા રિટર્ન અને/અથવા જ્યાં મૃત્યુ પામનાર છેલ્લે સેવા બજાવતા હતા તે ટ્રસ્ટના હિસાબના પુસ્તકો અને/અથવા અન્ય કોઈ સમર્થનરૂપ દસ્તાવેજી પુરાવા જેવા કોઈ સશક્ત દસ્તાવેજી પુરાવા રજૂ કરવામાં આવ્યા નથી. એવું રજૂ કરવામાં આવે છે કે તેમ છતાં માનનીય ટ્રિબ્યુનલે મૃત્યુ પામનારની આવક રૂ.૮,૦૦૦/ પ્રતિ માસ ગણાવી છે. એવું રજૂ કરવામાં આવે છે કે માનનીય ટ્રિબ્યુનલે આવકવેરા તરફ કોઈ રકમની કપાત પણ કરી નથી. વધુમાં એવું રજૂ કરવામાં આવે છે કે સંભવિત આવક ગણતાં આવકમાં ભાવિ વૃદ્ધિ બદલ ૫૦% ઉમેરો કરીને પણ માનનીય ટ્રિબ્યુનલે મહત્ત્વપૂર્ણ ભૂલ કરી છે. એવું રજૂ કરવામાં આવે છે કે અકસ્માતના સમયે મૃત્યુ પામનારની વય ૬૦ વર્ષ હતી, તેથી સર્વોચ્ચ અદાલતના સરલા વર્મા એન્ડ અન્ય (ઉપરોક્ત) કેસમાં આપેલા નિર્ણય મુજબ આવકમાં ભાવિ વૃદ્ધિ બદલ કોઈ ઉમેરો કરવો જરૂરી ન હતો. એવું રજૂ કરવામાં આવે છે કે અકસ્માત વર્ષ ૨૦૦૨માં બન્યો હોવાથી, સ્નેહ અને લાગણીના નુકસાનના મથાળે માત્ર રૂ.૧૦,૦૦૦/ અને દામ્પત્ય સહભાગિતાના નુકસાનના મથાળે રૂ.૧૦,૦૦૦/ આપતાં માનનીય ટ્રિબ્યુનલે કોઈ ભૂલ કરી નથી. એવું રજૂ કરવામાં આવે છે કે કેસની હકીકતો અને પરિસ્થિતિઓમાં માનનીય ટ્રિબ્યુનલે ન્યાયસંગત વળતર આપ્યું છે, જેમાં આ અદાલત દ્વારા હસ્તક્ષેપ કરવાની જરૂર નથી.

ઉપરોક્ત રજૂઆતો કરતાં, હાલની પ્રથમ અપીલ નામંજૂર કરવા વિનંતી કરવામાં આવે છે.

[૫.૦] વીમા કંપની તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી મીના દ્વારા કરવામાં આવેલી દલીલોના જવાબમાં કે નિર્ભરતાની હાનિના હેતુસર આવકનું મૂલ્યાંકન કરતી વખતે આવકવેરા તરફ કોઈ રકમ કપાત ન કરીને વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલએ મહત્વપૂર્ણ ભૂલ કરી છે, તે અંગે મૂળ દાવેદારો તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહ દ્વારા જોરદાર રીતે રજૂ કરવામાં આવે છે કે મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિના વ્યક્તિગત ખર્ચ તરફ ૧/૩ ભાગની કપાત કરવામાં આવે ત્યારે તેમાં આવકવેરાની કપાતનો પણ સમાવેશ થઈ જાય છે. રજૂ કરવામાં આવે છે કે આવકવેરાની કપાત મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિના વ્યક્તિગત ખર્ચ તરફ જ ગણાય અને તેથી મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિના વ્યક્તિગત ખર્ચ તરફ ૧/૩ ભાગની કપાત કરતાં તેમાં આવકવેરા તરફની કપાતનો પણ સમાવેશ થશે. રજૂ કરવામાં આવે છે કે તેથી નિર્ભરતાની હાનિનું વળતર આપતી વખતે મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિની આવકનું મૂલ્યાંકન કરતી વખતે આવકવેરા તરફ અલગથી કોઈ રકમ કપાત કરવાની આવશ્યકતા રહેતી નથી.

મૂળ દાવેદારો તરફથી હાજર થયેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી શાહે પોતાની રજૂઆતોના સમર્થનમાં અમદાવાદની એસ.એ.એલ. હોસ્પિટલના મેનેજર પર્સોનેલ દ્વારા ૦૭.૧૦.૨૦૦૨ના રોજ જારી કરાયેલ એક પ્રમાણપત્ર પર પણ આધાર મૂક્યો છે કે જુલાઈ, ૨૦૦૨ના મહિનામાં પણ મૃતક એસ.એ.એલ. હોસ્પિટલમાં મેડિકલ ઓફિસર તરીકે રૂપિયા ૧૦,૦૦૦/ના માસિક વેતન પર સેવા બજાવતા હતા.

[૫.૧] ઉપરોક્ત બાબતે શ્રી મીના, વીમા કંપની તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે, પોતાની રજૂઆતના સમર્થનમાં કે મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિની શુદ્ધ આવકનો વિચાર કરતી વખતે વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલએ આવકવેરા તરફ ઓછામાં ઓછા ૧૦% કપાત કરવી જ રહી હોત, તે માટે આ અદાલતની વિભાગીય પીઠ દ્વારા ફર્સ્ટ અપીલ નં. ૪૮૧/૨૦૦૧ માં આપેલા યુનાઈટેડ ઈન્ડિયા ઈન્શ્યોરન્સ કો. લિ. વિ. નયનાબેન ડબલ્યુડી/ઓ. ભરતકુમાર ભાલચંદ્ર પટેલ અને અન્ય ના નિર્ણય તથા ક્રોસ ઓબ્જેક્શન પર ભારે આધાર મૂક્યો છે. શ્રી મીના, વીમા કંપની તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે, સરલા વર્મા અને અન્ય (ઉપરોક્ત) ના મામલામાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણયના પરિછેદ ૨૦, ૨૪ અને ૩૨ ઉપર પણ આધાર મૂક્યો છે. તેમણે પોતાના રજૂઆતોના સમર્થનમાં, કે નિર્ભરતા હાનિ શીર્ષક હેઠળ વળતર આપતી વખતે અને કેસ મુજબ મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિના વ્યક્તિગત ખર્ચ તરફ ૧/૩મો / ૧/૪મો ભાગ કપાત કરતી વખતે, માત્ર એવી શુદ્ધ આવક જ ધ્યાનમાં લેવાની રહે છે જે મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિએ કુટુંબને આપેલી હોત, અર્થાત્ વાસ્તવિક પગારમાંથી આવકવેરો અને વ્યવસાયવેરા તરફની વૈધાનિક કપાત બાદની આવક, તે મુદ્દે શ્યામવતી શર્મા અને અન્ય વિ. કરમ સિંહ અને અન્ય, જે (૨૦૧૦) ૧૨ એસીસી ૩૭૮ (પરિછેદ ૭) માં અહેવાલિત છે, એવા મામલામાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણય ઉપર પણ આધાર મૂક્યો છે. રજૂ કરવામાં આવે છે કે તેથી શુદ્ધ આવક પર પહોંચતી વખતે આવકવેરો / વ્યવસાયવેરા હેઠળની વૈધાનિક કપાતો પ્રથમ અલગથી કપાત કરવાની રહે છે અને માત્ર ત્યારબાદ જ શુદ્ધ આવકનો વિચાર

કરવાનો રહે છે, કારણ કે જણાવેલ શુદ્ધ આવક જ મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિ દ્વારા કુટુંબને ફાળવવામાં આવી હોત, અને શુદ્ધ આવક નક્કી થયા પછી મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિના વ્યક્તિગત ખર્ચ તરફની કપાત કરવાની રહે છે.

હવે, અમદાવાદની એસ.એ.એલ. હોસ્પિટલના મેનેજર પર્સોનેલ દ્વારા જારી કરાયેલ ૦૭.૧૦.૨૦૦૨ના પ્રમાણપત્ર પર, જેના પર મૂળ દાવેદારો તરફથી હાજર થયેલા વિદ્વાન વકીલે આધાર રાખ્યો છે, તે અંગે, વીમા કંપની તરફથી હાજર થયેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી મીનાએ જોરશોરથી રજૂઆત કરી છે કે उक्त પ્રમાણપત્રને અવગણવામાં આવે, કારણ કે જણાવ્યા મુજબ તે પ્રમાણપત્ર સાબિત કરવામાં આવ્યું નથી અને તેને આંક તરીકે પણ રજૂ કરવામાં આવ્યું નથી. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે ઉપરોક્ત દસ્તાવેજને સાબિત કરવા માટે દાવેદારો તરફથી એસ.એ.એલ. હોસ્પિટલમાંથી કોઈપણ વ્યક્તિનું પરીક્ષણ કરવામાં આવ્યું નથી.

[૬.૦] સંબંધિત પક્ષકારોની તરફેથી હાજર થયેલા વિદ્વાન વકીલોને વિસ્તૃત રીતે સાંભળ્યા. અમે વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા આપવામાં આવેલ પડકારાયેલો ચુકાદો અને એવોર્ડનું અવલોકન કર્યું છે અને મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી, નોંધ પરની સમગ્ર સાક્ષીની પુનઃમૂલવણી કરી છે.

[૬.૧] સંબંધિત પક્ષકારો તરફથી હાજર વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા બાદ અને નોંધ પરના મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાનો વિચાર કરતાં, એવું જણાય છે કે મૂળ દાવેદારોએ વળતરરૂપે અતિશય વધુ રકમનો દાવો કર્યો હતો અને મૃત્યુ પામેલની આવક અંગે ખોટો દાવો કર્યો હતો, જેને કોઈપણ વિશ્વસનીય પુરાવાનો આધાર નહોતો.

પ્રારંભે એ નોંધવું આવશ્યક છે કે દાવા અરજીમાં તેમજ મૂળ દાવેદાર ક્રમાંક ૧ – મૃતકની વિધવાના સાક્ષીમાં પણ મૂળ દાવેદારોની તરફથી એવો કેસ મૂકવામાં આવ્યો હતો કે મૃતક સન ૧૯૬૮થી એમ.બી.બી.એસ. ડોક્ટર હતા અને તેમણે મહેસાણા તથા અમદાવાદ ખાતે મેડિકલ ઓફિસર તરીકે સેવા બજાવી હતી. મૂળ દાવેદારોની તરફથી એવો પણ કેસ મૂકવામાં આવ્યો હતો કે સન ૧૯૭૬માં મૃતક પોતાના નિવાસસ્થાને દવાખાનું ચલાવતા હતા અને સન ૧૯૯૫–૯૬માં તેમણે જીવરાજ હોસ્પિટલ, અમદાવાદ ખાતે મેડિકલ ઓફિસર તરીકે સેવા બજાવી હતી અને ત્યારબાદ સન ૧૯૯૬થી ૨૦૦૦ દરમિયાન ઠાકરશી ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ, અમદાવાદ ખાતે મેડિકલ ઓફિસર તરીકે સેવા બજાવી હતી. સાક્ષીમાં મૂળ દાવેદાર ક્રમાંક ૧ – મૃતકની વિધવાએ જણાવ્યું હતું કે મૃતક સન ૧૯૯૬થી ૨૦૦૧ દરમિયાન એસ.એ.એલ. હોસ્પિટલ, અમદાવાદ ખાતે પ્રતિમાસ રૂ. ૧૦,૦૦૦/– ના વેતનથી મેડિકલ ઓફિસર તરીકે સેવા બજાવતા હતા અને ત્યારબાદ ૦૮.૦૮.૨૦૦૨થી ચંદરાલા સાર્વજનિક હોસ્પિટલ ખાતે પ્રતિમાસ રૂ. ૧૪,૦૦૦/– ના વેતનથી મેડિકલ ઓફિસર તરીકે સેવા બજાવતા હતા. ઉપરોક્ત બાબત સાબિત કરવા માટે મૂળ દાવેદારોએ કોઈ પુરાવો રજૂ કર્યો

નથી, સિવાય કે ચંદરાલાની હોસ્પિટલના ઑગસ્ટ, સપ્ટેમ્બર અને ઑક્ટોબર, ૨૦૦૨ મહિનાનાં વેતન રજિસ્ટરો (આંક ૪૦થી ૪૪). મૃતક સન ૧૯૯૬થી ૨૦૦૧ દરમિયાન એસ.એ.એલ. હોસ્પિટલ, અમદાવાદ ખાતે પ્રતિમાસ રૂ. ૧૦,૦૦૦/– ના વેતનથી મેડિકલ ઓફિસર તરીકે સેવા બજાવતા હતા તે સાબિત કરવા માટે દાવેદારોએ મેનેજર પર્સોનલ, એસ.એ.એલ. હોસ્પિટલ એન્ડ મેડિકલ ઇન્સ્ટિટ્યૂટ, અમદાવાદ દ્વારા હસ્તાક્ષરિત તા. ૦૭.૧૦.૨૦૦૨નું એક પ્રમાણપત્ર માર્ક ૨૨/૬ પર રજૂ કર્યું હતું. તેમ છતાં, એ નોંધવું આવશ્યક છે કે ઉક્ત પ્રમાણપત્રને નિયમિત રીતે આંકિત કરવામાં આવ્યું નહોતું, કારણ કે તે જારી કરનાર એસ.એ.એલ. હોસ્પિટલ, અમદાવાદના કોઈ કર્મચારી અને/અથવા મેનેજર પર્સોનલની પૂછપરછ કરીને તેની સાબિતી કરવામાં આવી નહોતી. ઉક્ત પ્રમાણપત્રને ધ્યાનમાં લઈએ તો પણ, જે પ્રમાણપત્ર પર દાવેદારોએ આધાર મૂક્યો છે અને જે તેમણે રજૂ કર્યું છે, તેમાં એવો ઉલ્લેખ છે કે મૃતક ૦૧.૦૩.૨૦૦૨થી ૦૯.૦૭.૨૦૦૨ દરમિયાન પ્રતિમાસ કુલ વેતન રૂ. ૧૦,૦૦૦/– સાથે મેડિકલ ઓફિસર તરીકે સેવા બજાવતા હતા. આમ, દાવેદારોએ એવો ઘડાયેલો કેસ/કથા આગળ ધપાવ્યો કે મૃતક સન ૧૯૯૬થી ૨૦૦૧ દરમિયાન એસ.એ.એલ. હોસ્પિટલ ખાતે પ્રતિમાસ રૂ. ૧૦,૦૦૦/– ના વેતનથી મેડિકલ ઓફિસર તરીકે સેવા બજાવતા હતા. આમ, દાવેદારો સ્વચ્છ હાથે અદાલત સમક્ષ આવ્યા નહોતા. ઉપરોક્ત બાબતોથી અલગ, મૂળ દાવેદારોની તરફથી આંક ૪૧થી ૪૪ પર રજૂ થયેલા દસ્તાવેજોના આધારે એવો કેસ પણ સ્વીકાર્ય નથી કે મૃતક કચરાભાઈ છગનલાલ પટેલ સાર્વજનિક

હોસ્પિટલ, ચંદરાલા ખાતે પ્રતિમાસ રૂ. ૧૪,૦૦૦/– ના વેતનથી મેડિકલ ઓફિસર તરીકે સેવા બજાવતા હતા. એ નોંધવું આવશ્યક છે કે કચરાભાઈ છગનલાલ પટેલ સાર્વજનિક હોસ્પિટલ, ચંદરાલા ખાતે મૃતકને મેડિકલ ઓફિસર તરીકે નિયુક્ત કરતો કોઈ નિયુક્તિ આદેશ રજૂ થયો નથી. એ પણ નોંધવું આવશ્યક છે કે ટ્રસ્ટના હિસાબી પુસ્તકો રજૂ કરવામાં આવ્યા નથી. ઑગસ્ટ, સપ્ટેમ્બર, ઑક્ટોબર અને નવેમ્બર, ૨૦૦૨ મહિનાના વેતન રજિસ્ટરના ઉતારાઓ (આંક ૪૧થી ૪૪) ને ધ્યાનમાં લઈએ તો જણાય છે કે ઑગસ્ટ ૨૦૦૨થી ઑક્ટોબર ૨૦૦૨ દરમિયાન મૃતકને પ્રતિમાસ રૂ. ૧૩,૦૦૦/– વેતન ચૂકવવામાં આવ્યું હોવાનું કહેવાય છે અને નવેમ્બર ૨૦૦૨માં મૃતકને પ્રતિમાસ રૂ. ૧૪,૦૦૦/– વેતન ચૂકવવામાં આવ્યું હોવાનું કહેવાય છે. બે થી ત્રણ મહિનાની અંદર થયેલો આવો વધારો સમજાવવામાં આવ્યો નથી. ઉપર અહીં નોંધ્યા મુજબ દાવેદારો ઠોસ પુરાવા દ્વારા અકસ્માત સમયે મૃતકનું વેતન પ્રતિમાસ રૂ. ૧૪,૦૦૦/– હતું તે સ્થાપિત અને સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયા છે. પરિસ્થિતિઓને ધ્યાનમાં લેતાં, અકસ્માત સમયે મૃતક પ્રતિમાસ રૂ. ૧૪,૦૦૦/– કમાતા હતા એવો દાવેદારોની તરફથી મૂકાયેલ કેસ સ્વીકારવામાં આવી શકે નહીં।

[૬.૨] જોકે, મૃતક ૧૯૬૮થી એમ.બી.બી.એસ. હતા અને અકસ્માતના સમયે તેમની ઉંમર ૬૦ વર્ષ હતી, એટલે કે તેમને પૂરતો અનુભવ હતો, તે હકીકત ધ્યાનમાં લેતા, અમારો એવો મત છે કે અકસ્માતના સમયે મૃતકની આવક

ઓછામાં ઓછી રૂ.૧૦,૦૦૦/ પ્રતિ માસ (કુલ આવક) ગણવામાં આવી શકે. મૂળ દાવેદારો તરફથી હાજર થયેલા વિદ્વાન વકીલે પણ અદાલતમાં જણાવ્યું છે કે, કેસના તથ્યો અને પરિસ્થિતિઓમાં, વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલે અકસ્માતના સમયે મૃતકની આવક રૂ.૧૦,૦૦૦/ પ્રતિ માસ ગણવી જોઈતી હતી. તેથી, અકસ્માતના સમયે મૃતકની કુલ આવક રૂ.૧૦,૦૦૦/ પ્રતિ માસ તરીકે આંકવામાં અને નિર્ધારિત કરવામાં આવે છે. મૃતકની ઉંમર ૬૦ વર્ષ હોવાથી, સરલા વર્મા અને અન્ય (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણય મુજબ, આવકમાં ભાવિ વધારો બાબતે કંઈ ઉમેરવાની જરૂર ન હતી. આવકવેરો વગેરે જેવી કાયદેસરની કપાત તરીકે ૧૦% કપાત કર્યા પછી, મૃતકની શુદ્ધ આવક રૂ.૯,૦૦૦/ પ્રતિ માસ થાય અને ત્યારબાદ મૃતકના વ્યક્તિગત ખર્ચ બાબતે ૧/૩ ભાગ કપાત કર્યા પછી, આધારિતોની નિર્ભરતા રૂ.૬,૦૦૦/ પ્રતિ માસ થાય.

[૬.૩] મૂળ દાવેદારોની તરફેથી કરવામાં આવેલી રજૂઆતો એવી છે કે મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિના વ્યક્તિગત ખર્ચ તરફે ૧/૩ ભાગની કપાત કરતાં, તેમાં આવકવેરા વગેરે જેવી કાયદેસરની કપાતનો પણ સમાવેશ થઈ જાય છે અને તેથી આવકવેરાની અલગથી કપાત કરવાની આવશ્યકતા રહેતી નથી અને ૧/૩ ભાગની કપાતમાં આવકવેરા વગેરે જેવી કાયદેસરની કપાતો સમાઈ જાય છે. એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે આવકવેરાની ચુકવણીને મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિના વ્યક્તિગત ખર્ચ તરીકે કહી શકાય અને તેથી મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિના

વ્યક્તિગત ખર્ચ તરફે ૧/૩ ભાગની કપાતમાં આવકવેરા જેવી કાયદેસરની કપાતનો સમાવેશ થઈ જાય. ઉપરોક્ત રજૂઆતમાં કોઈ સાર નથી અને તેને સ્વીકારી શકાય તેમ નથી. નિર્ણયોની શ્રેણી અનુસાર, ભવિષ્યની આર્થિક હાનિ / આધાર ગુમાવાની હાનિ માટે વળતર નક્કી કરતી વખતે અને આધારિતતા વિચારતી વખતે, મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિનું ચોખ્ખું વેતન / આવક ધ્યાનમાં લેવાની રહે છે, કુલ વેતન / આવક નહીં. સારલા વર્મા અને અન્ય (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં, અનુચ્છેદ ૨૦ માં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે સ્પષ્ટપણે અવલોકન કર્યું છે કે સામાન્ય રીતે, આવકવેરો કપાઈ ગયા પછીની મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિની વાસ્તવિક આવક વળતરની ગણતરી માટે પ્રારંભબિંદુ હોવી જોઈએ. તેથી, ભવિષ્યની આર્થિક હાનિના મથાળે વળતર આપતી વખતે, માત્ર મૃત્યુના સમયે આવેલી વાસ્તવિક આવક (ચોખ્ખી આવક) જ વિચારણામાં લેવાની રહે છે. અહીં નોંધવું જરૂરી છે કે ભવિષ્યની આર્થિક હાનિ/આધાર ગુમાવાની હાનિના મથાળે વળતર આપતી વખતે, અદાલતે મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિના વારસદારો અને કાયદેસર પ્રતિનિધિઓને થયેલી એવી હાનિ વિચારવાની રહે છે, જે રકમ મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિએ કુટુંબને આપેલી હોત. તેથી, આવકવેરો વગેરે જેવી કાયદેસરની કપાતો બાદ મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિની જે આવક રહે, તેને જ કુટુંબ માટેનું યોગદાન ગણાવી શકાય અને તેને જ ચોખ્ખી આવક કહી શકાય, જે ભવિષ્યની આર્થિક હાનિ માટે વળતર આપતી વખતે ધ્યાનમાં લેવાની રહે છે. તેથી, આધાર ગુમાવાની હાનિનું મૂલ્યાંકન કરતી વખતે, અકસ્માતના સમયે મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિની આવકમાંથી આવકવેરો, વ્યવસાયવેરો વગેરે જેવી કાયદેસરની કપાતો

બાદ રહેતી ચોખ્ખી આવક ધ્યાનમાં લેવાની રહે છે અને ત્યારબાદ, આધારિતોની સંખ્યા ધ્યાનમાં રાખીને, પ્રકરણ મુજબ ૧/૩ અને/અથવા ૧/૪ ભાગની કપાત મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિના વ્યક્તિગત અને જીવનનિર્વાહના ખર્ચ તરફે કરવાની રહે છે.

[૬.૪] ઉપરોક્ત દૃષ્ટિકોણ, જે અમે અપનાવી રહ્યા છીએ, તે સરલા વર્મા અને અન્ય (ઉપરોક્ત) તેમજ શ્યામવતી શર્મા અને અન્ય (ઉપરોક્ત) ના મામલામાં સર્વોચ્ચ અદાલતના માનનીય નિર્ણયથી સમર્થિત છે. શ્યામવતી શર્મા અને અન્ય (ઉપરોક્ત) ના મામલામાં સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષ, વડી અદાલતે આવકવેરા વગેરે બાબતે પગારમાંથી ૩૦% કપાત કરીને નેટ માસિક આવક નિર્ધારિત કરી હતી અને ત્યારબાદ મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિના વ્યક્તિગત અને જીવનનિર્વાહ ખર્ચ બાબતે ૧/૪મી કપાત કરીને કુટુંબ માટેનું યોગદાન નિર્ધારિત કર્યું હતું. આ બાબતને સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષ પડકારવામાં આવી હતી અને સર્વોચ્ચ અદાલતે વડી અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલ ચુકાદો અને આદેશની પુષ્ટિ કરી હતી તથા કુલ આવકમાંથી આવકવેરા વગેરેની કપાત કર્યા પછી રહેલી નેટ આવકમાંથી મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિના વ્યક્તિગત અને જીવનનિર્વાહ ખર્ચ બાબતે ૧/૩ ભાગ કપાત કર્યો હતો. ઉપરોક્તને ધ્યાનમાં લેતાં, આધારિતપણાની હાનિ પ્રતિ માસ રૂ.૬,૦૦૦/- થાય છે (પ્રતિ માસ રૂ.૧૦,૦૦૦/- તરીકે મૂલવવામાં આવેલ કુલ આવકમાંથી આવકવેરા બાબતે ૧૦% કપાત કર્યા પછી અને ત્યારબાદ મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિના વ્યક્તિગત અને

જીવનનિર્વાહ ખર્ચ બાબતે ૧/૩ ભાગ કપાત કર્યા પછી). મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિની ઉંમર ૬૦ વર્ષ હતી અને જેમ અહીં ઉપર નોંધાયું છે તેમ તથા સરલા વર્મા અને અન્ય (ઉપરોક્ત) ના મામલામાં સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણય અનુસાર, ભવિષ્યમાં આવકવૃદ્ધિ બાબતે કંઈ ઉમેરવાની જરૂર નહોતી. મૃત્યુ પામેલ વ્યક્તિની ઉંમર ૬૦ વર્ષ હોવાથી, સરલા વર્મા અને અન્ય (ઉપરોક્ત) ના મામલામાં સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણય અનુસાર, વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા લાગુ કરાયેલ ૫ના બદલે ૯નો ગુણાકારક લાગુ કરવો આવશ્યક હતો. આ પરિસ્થિતિઓમાં, દાવેદારોને આધારિતપણાની હાનિ/ભવિષ્યની આવકહાનિ બાબતે રૂા.૬,૪૮,૦૦૦/– મેળવવાનો હક રહેશે.

[૬.૫] પરંપરાગત મથકો હેઠળ માનનીય ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા અપાયેલી રૂપિયા ૨૦,૦૦૦/ ની રકમ પણ, એટલે કે દામ્પત્ય સહચારના નુકસાન માટે રૂપિયા ૧૦,૦૦૦/ અને સ્નેહ તથા લાગણીના નુકસાન માટે રૂપિયા ૧૦,૦૦૦/, ઓછી બાજુએ ગણાવી શકાય તેવી છે. માનનીય
મિનુ રાઉત અને અન્ય વિ. સત્ય પ્રદ્યુમ્ન મોહાપાત્ર અને અન્યના પ્રકરણમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે, જે ૨૦૧૩(૧૧) સ્કેલ ૧૧૨ માં અહેવાલિત છે, જેમાં વર્ષ ૨૦૦૪ના અકસ્માત માટે સર્વોચ્ચ અદાલતે સ્નેહ તથા લાગણીના નુકસાન, અંત્યેષ્ટિ ખર્ચ અને દામ્પત્ય સાથના નુકસાન બદલ રૂપિયા ૫૦,૦૦૦/– મંજૂર કર્યા હતા, તે મુજબ વર્તમાન પ્રકરણમાં દાવેદારોને સ્નેહ તથા લાગણીના

નુકસાન, દામ્પત્ય સાથના નુકસાન અને મિલકતને થયેલા નુકસાન બાબતે કુલ રૂપિયા ૫૦,૦૦૦/- મેળવવાનો હક રહેશે.

આથી, માનનીય અધિકરણ દ્વારા આપવામાં આવેલ વિવાદિત ચુકાદો અને વળતરની રકમ ઉપરોક્ત મર્યાદા સુધી સુધારવા આવશ્યક છે.

[૬.૬] ઉપરોક્ત ચર્ચાનો સાર અને તાત્પર્ય એ થાય છે કે માનનીય ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા આપવામાં આવેલ વિવાદિત ચુકાદા અને પુરસ્કારમાં ઉપરોક્ત હદ સુધી ફેરફાર કરવામાં આવવો જરૂરી છે અને દાવેદારો માનનીય ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા આપવામાં આવેલા મુજબ તેના પરના વ્યાજ સાથે કુલ રૂ.૭,૦૧,૦૦૦/ મેળવવા હકદાર રહેશે.

[૭.૦] ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાનમાં રાખીને અને ઉપર દર્શાવેલ કારણોસર, વર્તમાન અપીલ ભાગે સ્વીકારવામાં આવે છે. આથી, અમદાવાદ સ્થિત માનનીય મોટર અકસ્માત દાવા અધિકરણ (ઓક્સી.) દ્વારા મોટર અકસ્માત દાવા અરજી ક્રમાંક ૯૭૪/૨૦૦૨ માં તા. ૧૨.૦૫.૨૦૦૬ના રોજ આપવામાં આવેલ વિવાદિત ચુકાદો અને પુરસ્કાર તેમાં આ હદ સુધી ફેરફાર કરવામાં આવે છે અને એવો ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે અત્રેના અપીલકર્તાઓ - મૂળ દાવેદારોને, માનનીય અધિકરણ દ્વારા મંજૂર કરાયેલ વ્યાજ સાથે તથા પ્રમાણાનુરૂપ ખર્ચ સહિત, કુલ રૂ. ૭,૦૧,૦૦૦/ ની રકમ મેળવવાનો હક રહેશે. વર્તમાન પ્રથમ

અપીલ ઉપરોક્ત હદ સુધી મંજૂર કરવામાં આવે છે. કેસના તથ્યો અને પરિસ્થિતિઓમાં, ખર્ચ બાબતે કોઈ આદેશ કરવામાં આવતો નથી.

સહી/-

(એમ.આર. શાહ, ન્યાયમૂર્તિ)

સહી/-

(જી.બી. શાહ, ન્યાયમૂર્તિ)

અજય

Translation of this judgment is provided by M/s Hyperlink E-Solutions Pvt. Ltd.

==

<u>અસ્વીકરણ</u>: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઇ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

<u>DISCLAIMER</u>: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.